Anul VI. — N-rul 9 | Preţul unui exemplar 3 Lei | Arad, 23 Febr. 1928

Voinţa Poporului

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pt. plugari şi muncitori Lei 100
Pentru intelectuali ... Lei 200
Pentru Instit. şi fabrici Lei 500
Abonament de sprijin Lei 1000
In America ... ... Dolari 3

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Arad, str. Vicenţiu Babeş No 6

ORGAN SAPTAMANAL AL LIGII APARARII NATIONALE CRESTINE

Directori-proprietari:
Dr. D. BENEA şi M. RUSSU.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Naţiunea".
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat."

Apare
Sub conducerea unui Comitet

Români! *In calea tuturor osteneleor de luminarea opiniei publice, se aruncă de-a curmezişul primejdia „Adevărul" şi „Dimineaţa". In drumul deschis cu eroice sforţări pentru strângerea rândurilor bunilor Români, se aşterne veninoasa reptilă a conducerii ziarelor »Adevărul" şi „Dimineaţa", Impotriva tuturor bunăvoinţelor de apărarea civilizaţiei, împotriva răvnii de primenire morală şi de întrenare sufletească a poporului se întinde mucegaiul de otrăvire, fermentarea criminalităţii împotriva statului, împotriva poporului român*

Directorul acestor ziare, ocnaşul comunist Socor, condamnat la muncă silnică şi gonit din armată pentru pălmuirea opiniei publice româneşti, puşcăriaşul Socor propovăduieşte bolşevizarea spiritelor şi antiromânismul.

Români! Intoarceţi cu scârbă spatele acestor ziare, boicotaţi-le cu desăvârşire!

Democraţie şi dictatură.

De Vaier Spătar.

Imediat ce s'a terminat războiul, trebuia să ne reculegem, să refacem şi reconstruim totul ce s'a distrus, şi încetul cu încetul să revenim la normal.

Degeaba am aşteptat însă ani de zile această revenire, degeaba au fost toate speranţele, că doar se va face ceva, treburile merg din zi în zi tot mai rău. Traiul a devenit extrem de scump, leul nostru e depreciat. Nu putem reface ţara, decât printr'un efort continuu şi accentuat de muncă cinstită, prin sporirea producţiei noastre agricole şi industriale, prin exportul producţiilor noastre. Acestea sunt condiţiile noastre de existenţă, cari trecem azi printr'o criză foarte gravă.

Reforma agrară încă nu e rezolvită. Căile ferate sunt într'o stare deplorabilă. Fabricile sunt închise sau reduse la minimum de producţie. Industria stagnează. Criza generală se agravează pe zi ce trece, începând să ia dimensiuni catastrofale.

Cei, cari sunt răspunzători pentru această dizordine, pentru această dislocaţiune a forţelor economice, sunt ei conştienţi de răspunderea lor? Şi cine sunt aceia, cari trebue să răspundă pentru toate acestea? Naţiunea? Nu! Un mănunchiu de oameni, care se zice că reprezintă Naţiunea, şi se numeşte: guvern.

Ori guvernele noastre, reprezintă ele Naţiunea? Ori guvernele noastre, sunt ele o emanaţie a Naţiunii, pe baza mult trâmbiţatelor principii democratice?

Ne sunt încă în vie memorie toate fărădelegile, fraudele, mituirile, teroarea şi furturile de urne, cu ajutorul căror li-a reuşit rând pe rând să obţină majoritatea parlamentară, spre a se menţine la cârma ţării, exploatând-o apoi în modul cel mai ruşinos.

Astfel de guverne, pot fi considerate ele voinţa naţională exprimată prin interpreţii ei constituţionali? Nu! Prin urmare se iveşte un conflict între Naţiune şi între un grup de câţiva oameni, care îşi impune voinţa sa colectivităţii, care subordonă interesul general interesului particular-personal.

La ce se reduce în confuziunea aceasta extraordinară: democraţia, guvernământul Naţiunei prin Naţiune şi pentru Naţiune?

Sistemul, care s'a instituit, e pur şi simplu o dictatură, dictatura câtorva oameni, prin forţă!

Dictatura aceasta, instituită prin forţă, care impune Naţiunei o disciplină imperioasă, suspendă sau creiază legi, menţine şi azi stare de asediu, deţine, arestează şi judecă, dispune în mod discreţionar de toate produsele, numeşte şi revoacă funcţionari publici, se impune tuturor şi mai presus de toate Statului însuş şi Naţiunei!

Mentalitatea nepotrivită şi plină de pericole a guvernelor astfel întocmite, nu este mentalitate democratică. Guvernele noastre lucrează în contra democraţiei, în contra educaţiei poporului, în contra progresului şi în contra intereselor superioare a unei societăţi civilizate. Ele lucrează prin dictatură, prin dictatura partidului lor, prin dictatura lor.

Cu tot dreptul putem pune deci întrebarea:

„Quo usque tandem?" Până când?

Italia şi iredentismul maghiar.

In relaţiunile italo-române, orizontul este limpede. Italia afirmă, că are o politică, prin care tinde la respectarea tratatelor de pace, adecă la menţinerea situaţiei politice stabilite în Europa centrală şi orientală, încă dela armistiţiu. Italia sprijină Ungaria — a cărei independenţă şi prosperitate i-se pare că sunt o condiţie a echilibrului internaţional — însă cu rezerva, ca Ungaria să renunţe la orice scopuri iredentiste.

Iată, că nici puterile mari nu mai sunt dispuse să tolereze uneltirile iredentiste ale ungurilor, cari nu pot duce la nimic bun, singura lor menire fiind să întreţină un focar de agitaţiune sterilă, împiedecând astfel opera de pace şi refacere. E şi timpul ca vecinii noştri să-şi bage minţile în cap, că de nu vor urma sfaturile bune ale puterilor mari, se vor găsi întotdeauna mijloace pentru a-i readuce la simţul realităţii.

Şi totuş poliţia se agită.

...Cu toate că noi până acum avem doi morţi şi „ei" nici unul... cu toate că noi avem sute aruncaţi în puşcărie iar ei niciunul... cu toate că noi avem eliminaţi din Universitate, cu toate că noi ne aflăm acasă, în ţara noastră... cu toate că eram în dreptul nostru. Da, da cu toate astea poliţia se agită.

Ce fac pentru ei doi morţi, două mame cu hainele cernite... doi bătrâni cu ochii secătuiţi de lacrimi... Cele câteva geamuri sparte costă bani, doi tineri cu tâmplele svâcnind de sânge şi cu ochii rătăciţi spre ultima rază de lumină „fericirea patriei" nu costă nimic. Dovadă nici un ziar n'a scris un cuvânt despre sinucisul din Bucureşti şi mortul din Cahul, care în urma loviturilor primite la Oradea, astăzi nu mai există. Şi Dlui strada Sărindarului este plină cu ziarişti „români", români adevăraţi, cari nu de mult urlau de durerea firmelor distruse, dar de cei doi morţi acum nici o ştire.

Şi totuş poliţia se agită.

Un simplu caz: In una din primele seri ale lunei Febr. câţiva tineri, veniţi pentru primaoară la Cluj în fosta capitală a magnaţilor donguişoţi, au luat şi ei drumul spre o sală mică scundă situată în etajul din str. Bob. No. 7, au luat o în spre sala în care e instalată Liga Veniau şi ei pentru primaoară să vadă ce se spune pe la Ligă. Erau cu toţii 11 tineri, unsprezece în pieptul cărora zvâcnea o inimă caldă.

Şi 'n acea sală mică şi scundă pe a cărei masă erau împrăştiate zeci de reviste şi ziare, au făcut ei cunoştinţă cu un român mare, cu un om de treabă. Şi acest om le-a povestit multe toate însă în legătură cu Liga, iar cei 11 tineri au ascultat. Au ascultat până ce uşa s'a dat la o parte, şi ce să vezi? Spre cea mai mare mirare, haina împănată cu galoane a unui ofiţer şi-a făcut apariţia. Nimeni nu l'a cunoscut cu toate că era un comisar regal — şi comisarii regali sunt mari domni — dar erau cu toţii tineri veniţi pentru primaoară în faimosul centru. A mai venit apoi şi un procuror, căpitani şi poliţai.

Ce-a urmat fiecare şi-o poate închipui. Mai întâi la poliţie, de aci la primărie iar acum sunt înaintaţi consiliului de război a Corp. VI. armată.

Acuza: întrunire fără autorizaţie.

Auzi Dla, întrunire fără autorizaţie. Astăzi când toate partidele ţin adunări pe la cluburi, adunări în cari numai interesele ţării nu ocupă primul loc, adunări în care se pun la cale cele mai murdare interese personale şi de partid, adunări în care se vorbeşte şi de... cuvântul e grozav, dar totuş îl pronunţ... de revoluţii... ei bine, toate acelea au autorizaţie; iar când câţiva tineri au mers să vadă şi ei ce e mai nou pe la Ligă sunt înaintaţi Consiliului de război.

De ce? Fiindcă aceştia sunt români adevăraţi, fiindcă aceştia nu-şi urmăresc interese de-a lor murdare, fiindcă aceştia urăsc pe streini, urăsc pe acei, ce i-au asuprit veacuri întregi şi urăsc pe acei ce le sug necontenit sângele.

Astăzi cine-şi iubeşte ţara în lanţuri îşi închee viaţa; iar cine iubeşte pe streini în aur şi purpură. Ce zici dle Haţegan, faimosule apărător al jidanului Grödl, care ai aruncat pe bieţii Maramureşeni pe drumuri. Ce zici? Zău nu m'aş mira să te văd în curând în Parlamentul ţării, reprezentând poporul... iar noi cu toţii în puşcărie.

Hei, bieţi tineri dacă sunteţi vinovaţi Aşa zice poliţia, şi dacă zice aşa poliţia, păi atunci aşa trebue să fie. Ce vrei? Au spart geamuri la jidani, au spart firme.

Da, au spart geamuri, au spart firme, deoarece să se ştie un lucru: Noi nu tolerăm să fim batjocoriţi la noi în ţară Destul am îndurat asupririle şi cuvintele apăsătoare ce ni-se aruncau la tot pasul în trecutul apropiat. Astăzi suntem la noi în ţară astăzi suntem acasă la noi. Aşa cel puţin cred eu. Poate însă să şi greşesc. Da, da se poate, deoarece eu ştiu că există o lege care zice cam aşa: Acel ce te atacă la tine în casă sau întră cu violenţa la tine în casă, îl poţi trimite cu sufletul liniştit cerului. Dar la noi cazul e tocmai invers. Acum numai începe să mi-se facă lumină. Ei vezi deaceea au fost trimişi cei unsprezece tineri Consiliului de război, pe când dl Haţegan îşi fumează ţigaretele pe pernele moi din cabinetul său. De aceea poliţia se agită.

Doi morţi, sute de condamnaţi, sute de eliminaţi din Universitate, o ţară iubită vândută streinilor, toate acestea vor fi răzbunate cât de curând. Tot ce mai avem noi acum e răzbunarea. Generaţia tânără joară că o să se răzbune, joară că o să spele petele de sânge ce astăzi umplu câmpiile şi munţii României Mari, şi asta cât de curând.

Poliţia se poate agita.

Victor din Căprioara

ŢARA FERICITA.

Atunci se poate zice,
Că o ţară-i fericită,
Când cinstea şi morala
Nu este îndrăcită.
Când oamenii's de-o formă,
La mâni curaţi cu toţii
Şi n'au teren de muncă,
Escroci, pungaşi şi hoţii.
Dar când odată cinstea
Cu dracu-i logodită,
Se poate ca o ţară
Să fie fericită?
Când cinstea e mireasă,
Iar mirele e dracul,
O ţară progresează
Intocmai ca şi racul!

Comerciant jidan contrabandist prins in cursă.

Când Românul îşi face datorinţa.

De sigur, toţi jidanii speculează, înşală şi fac contrabandă, dar nu se poate pune mâna pe ei totdeauna fiind că rareori se găsesc funcţionari români, cari să nu-şi lase seduşi de sclipirea aurului, să nu se vândă sufletul si simţul de datorinţă pe argi nţii lui Iuda.

Laudă i-se cuvine deci hamalului C. Farcaş din gara Vinţul-de-jos, care a denunţat dlui B Popescu, şeful gării pe contrabandistul Rosenstein Adolf (nu cel din closet, ci altul tot aşa de puturos). Iată cum s'a întâmplat cazul:

Comerciantul vienez Iţig Rosenstein a adus în ţară într'un colet, nu mai puţin decât 42 kg. mătasă fină, prin contrabandă. Oficiul vamal din Curtici a lăsat — nu vrem să credem din complicitate — să fie vămuit coletul în gara de destinaţie, care ar fi fost gara din Sibiu. Jidanul însă la Vinţ — sigur a avut planul făcut de acasă din Beci — unde trebue schimbat trenul, s'a apropiat de hamalul de serviciu şi i-a promis 10.000 Lei, dacă îi va da coletul aci în primire, schimbându-l cu un alt colet de aceeaş greutate, care va fi dus mai departe la Sibiu. Hamalul s'a prefăcut că primeşte oferta, dar imediat l'a înştiinţat pe dl şef de gară despre fapta scârboasă a jupânului Dolfi, care prin cumpărarea unui român, biet hamal, cu bacşişul de 10000 Lei, sumă însemnată pentru un angajat cinstit dar mizerabil plătit al CFR., ar fi păgubit statul român cu peste 3.000.000 Lei taxa vamală, cât ar fi trebuit să plătească.

De astădată Insă jidanul a mâncat-o nespălată. A căzut în cursă. Coletul a fost în adevăr schimbat şi când jidanul îi număra hamalului Farcaş, nu 10, ci 4 mii Lei, căci zicea perciunatul că 10,000 este prea mult, a dat — conform înţelegerei avute — peste ei şeful gării cu personalul şi l'a deţinut pe Iuda Dolfi. Au deschis apoi ambele colete şi în adevăratul colet au aflat 43 kg mătase, iar în celălalt 42 kg. lemne de foc.

Cursa a reuşit foarte bine. Jidanul a fost înaintat parchetului din Albalulia, iar hamalul P. Farcaş şi dl B. Popescu pe lângă cinstea ce li-se cuvine, vor fi şi materialiceşte bine răsplătiţi pentru felul cinstit cum şi au făcut şi ar trebui să-şi facă fiecare funcţionar datorinţa.

Rugăm pe dnii abonaţi, cari şi-au plătit şi îşi vor plăti abonamentul, să ne câştige fiecare, cel puţin, un nou abonat la fel!

Voinţa Poporului.

Toate partidele politice au pretenţia că, venirea, respective menţinerea lor la putere este: *voinţa poporului.* Ca să putem însă evidenţia neexplicabilitatea acestor pretenţiuni temerare, ar trebui să analizăm, sau mai bine zis, să demascăm toată opera guvernelor de partide politice, socotind dela 1919 încoace. Au trecut nouă ani de la Unire şi, situaţia poporului în loc ca să se indrepteze, pe zi ce trece, se îngreunează.

Toate partidele, fără bază — în lipsa oricărui control posibil de jos — s'au confundat cu interesele politicianilor, cari au sprijinit pe jidani prin conrupţie, în toate afacerile. Iar după obţinerea tuturor drepturilor, prin tratatul de la Saint-Germain, jidanii au năvălit peste întrega ţară fără, ca guvernele partidelor politice să fi luat vre-o măsură contra lor. Deci toate partidele politice sunt învinuite de complicitate cu jidanii.

Căci, cu toate promisiunile politicianilor, în ordinea de idei am putea înşira o mulţime de neajunsuri, (ceeace recunosc şi guvernele partidelor politice, dar nici unul nu le remediază) dintre cari relevăm numai câteva mai importante şi anume: *reducerea dărilor insuportabile, atenuarea ruinătoarei crize financiare, salarizarea cinstită a funcţionarilor publici şi curmarea sistemului de bacşiş, înlesnirea traiului, repararea drumurilor şi şoselelor naţionale, stârpirea alcoolismului, buna administrare a banului public, repatrierea forţată a tuturor jidanilor intraţi în ţară după August 1914 şi impedecarea expansiunei lor economice, legalitate şi fraternitate (dar nu francmasonică), colaborarea tuturor românilor cinstiţi într'un guvern naţional-creştin, ş. a. m. d.*

Dar înaintea politicianilor toate aceste sunt numai imaginaţiuni imposibile şi poveşti utopiste. Cu o caracteristică indolenţă şi cu o nechibzuită încurie trec la ordinea zilei asupra problemei jidovesti chiar şi acum, când la adunarea lor din Bucureşti au hotarât înfiinţarea „Partidului Jidovesc din România". Adecă un „partid" în toată regula. Si au dreptate, că pe lângă inconştienţa politicianilor noştri acei de peste 2 milioane şi jumătate de jidani, doar vor scoate o mulţime de parlamentari, având la bază şi finanţa şi presa. Şi în aceste vremuri de grea cumpănă, politicianii partidelor continuă luptele zădarnice in Parlament şi pe străzi, lupte fără nimic serios la bază, luptele vanităţii şi a încăpăţinerii, lupte, acărei victime este Ciucă de la Olt şi Diaconescu de la Vâlcea adecă, tot numai poporul chinuit îi trage scurta.

Şi când încercăm cu multă smerenie să desvelim arta „constructivă" a tuturor guvernelor de până acum, ne copleşeşte jalea aflând numai bina goală a scamatoriilor şi farselor sinistre adecă locul oratoriilor de fraze violente. Deci fiind in curent cu toate aceste, punem întrebarea: *indreptat au oare partidele politice numai câtuşi de puţin din aceste stări lamentabile?* Răspunsul va fi — durere — negativ, adecă, *nimic.* Şi pe aceasta gravă criză internă s'a altoit toată febra politică, din aceasta criză se emană toată atmosfera de nesiguranţă, de neincredere şi sumbră îngrijoară pe care o respirăm. Deci, ca să putem întocmi rechizitoriul definitiv, logic şi raţional, trebue să constatăm că *„partidele"* cari cârmuesc ţara cu puteri absolute de la 1886 (in vechiul regat) până în prezent *au ele singure toată răspunderea stării deplorabile de azi.*

Totuşi poporul românesc — deşi ţinut la distanţă în mijlocul marelui pericol trezindu-se puţin din somnul hipnotic obsedant al politicianilor de partide, *îndreap ultimul glas şi supremă nădej către înalţii demnitari ai făr pentru remedierea neintârzia ai celor mai elementare dolean şi îngrijorări de care sufere, inconsecinţă umila mea păre imi permite a crede că asta, deocamdată numai aceasta ar f voinţa poporului.*

Mihail Russu.

Şomerii

(Oamenii fără lucru.)

s'au înmulţit în Arad. Numărul l trece peste 6000. Aceştia adeseori d monstrează, cer lucru şi pâne.

Cum ţi-se sfâşie inima de dure când îi vezi pe ei, oameni sănăto robuşti, puternici, palizi, supţi de foam îmbrăcaţi în haine constătătoare d 1000 de petece. Şi aceşti nenorociţi cerşesc milă, nu! Ci cer lucru! vreau să lucreze, să câştige prin munc cinstită pânea de toate zilele pentru şi sărmanii lor copilaşi, cari varsă l crimi ferbinţi, rugând pe mama şi tata lor să le dea mâncare, pâine, că mor de foame, li-se uscă „cerul gurii!

La noi se închid fabricile, se co cediază muncitorii şi funcţionarii, noi, în ţara de refacere, unde ar trebu să se lucreze ziua şi noaptea, demon strează muncitorii pe străzi şi c „pâne!..." iar alţii se îmbuibă în toat trăesc în cea mai neînchipuită şi ruş noasă desfrânare.

De ce Dzeule!? De ce?!

Primăria şi judeţul Arad le dă aju tor în bani şi mâncare chiar, dar ar mai bine să se îngrijească să le poat da lucru, muncă, şi suntem convinş că este, trebue să fie lucru. In prim linie să se controleze toate fabricil să se dea în 24 ore peste graniţă to aşazişii *„muncitori specialişti"* streini cari câştigă zeci de mii lunar, iar noştri, băştinaşii mor de foame. D aceştia sunt mii şi mii veniţi ştie Dze cum la noi în ţară şi chiar în Arad.

Este o adevărată crimă ca atun când ai noştri flămânzesc, streinii h litori şi batjocoritori să se desfăteze luxul şi mâncările nesaţioase proc rate pe paralele luate din buzunarel săracilor noştri.

Afară cu streinii, cari toţi ne sun dujmani şi ne înjură şi acasă la no şi atunci vor dispărea sau cel puţ se vor împuţina şomerii în Arad şi toată ţara!

—

Treziţi-vă Români.

de A. S. BUJOREANU.

Români, Români depretutindine, lăsaţi a voastră nepăsare
Treziţi-vă din adormire că'n ţară e pericol mare,
Care se'ntinde pe nesimţite şi ia proporţii îngrozitor
Şi'n flacările lui cumplite, arde al nostru viitor.

Sculaţi din josnicia'n care, vă duc netrebnicii cu sila,
Sculaţi de vreţi să nu v-ajungă, iar biciul crunt al lui Atila
Sculaţi vă strigă glasul nostru, copii voştrii, studenţimea;
Veniţi spre calea luminoasă, să nu v-apuce' ntunecimea.

Fantoma morţii se ridică prin umbrele crepusculare
Şi noi vedem ce este'n ţară; duşmani şi coade de topoare,
Cari ne sapă la temelie, ne urmăresc pe'ntreg pământul,
Ne pregătesc mereu în taină, drumul spre ruină şi mormântul.

Ne fur'averile şi munca şi ne sug sângele vampirii,
Ne răpesc drepturile noastre, ne pradă şi ne'mpilă zbirii;
Ne fură bogăţia ţării: păduri şi mine; cariere,
Petrol, vite, comerţ, industrie, e'n mâna lor lapte şi miere!

Eludă legile pe faţă fără ruşine şi sfieală
Şi râd sarcastic când şi justiţia o duc adesea în zăpăceală,
Administraţia pe orice cale, vor s'o conrupă şi s'o slăbească,
Şi orice organizaţii 'n lume, nu ni le lasă să propăşească.

Ne denigrează în faţa lumii, cu articole indignătoare
Prin presa lor organizată, ne scad prestigiu şi onoare:
Ne speculează în tot avutul, valuta noastră o depreciază;
In contra noastră în tot momentul şi'n toată lumea avizi lucrează.

Cu zi cu noapte mereu ei cară a ţării noastre bogăţie,
Ne lasă coaste şi stânci pleşuve, câmpii sterile şi sărăcie
Poporul nostru cel plin de vlagă îl bolnăvesc amar'l'nşală,
Cu băuturi otrăvitoare şi în trup şi'n suflet îi bagă boală.

Se sting frumoşii noştrii codrii, se sting şi doine şi splendoare,
Isvoarele murmură triste şi spun prin murmur că le doare;
Şi nfăţişarea lor e tristă devin de acum sălbăticoase
Şi trec cu furie nu mai curg line printre râpi sterpe şi prăpăstioase.

Privelişte respingătoare pustiu arid se desfăşoară,
In calea ochilor şi n cuget o rază tristă se strecoară;
Enigmă grea îţi pare aceasta şi să te'ncerci să o deslegi,
Nu şti formular, nu şti subtilul, degeaba,n ţară mai avem legi.

Se'ncruntă munţii şi'nclină fruntea, văzând cum toată podoaba lor,
Se nimiceşte şi li se stinge, zilnic prădată de topor;
Un geamăt greu în ei s'aude, s'agită tainic se' nă buşeşte,
Preludiu sombru ca o sirenă fiorii morţii îi prevesteşte.

Vulturii trişti de pe a lor vârfuri, se' nalţă n' zbor spre cerul sfânt
Şi' n ţipete sfâşietoare. vestesc ce este pe pământ;
Şi de acolo din înălţime se' ngrozesc ei de tot ce văd,
Că 'n munţii noştrii din România este jaf mare şi prăpăd!

Un freamăt trist şopteşte 'ntruna şi-anunţă timpuri de durere,
De vor veni pe aceste plaiuri, nu din a noastră neprevedere:
Căci noi studenţii am spus şi spunem cu sufletul deschis şi viu,
Cine 's culpabili de nepăsare dacă strigăm ca 'ntrun pustiu?

Priviţi Români, priviţi voi trenuri, priviţi vapoarele cum cară
Averea noastră şi bogăţia şi sărăcesc această ţară,
Se 'ntrec jidanii cari de cari, să exploateze prin orice truc,
Şi aurul şi-argintul nostru şi miliarde eu ei le duc!

(Va urma)

S E Z I C E:

Că Parlamentul se va închide la 15 Martie. Bine ar fi să se închidă cât de curând, că prea multă ispravă nici aşa nu face.

—

Că tineretul naţional-ţărănist din Bănat în frunte cu d-nii: Amos Pop, dr. G Crăciun, dr. O. Crişmariu, Gr. Ion, etc. au inceput o campanie contra d-lui Sever Bocu, pentru motivul, că pune interesele sale personale, mai presus de interesele partidului şi doresc să fie înlocuit la aşfia organizaţiei prin d. dr. C. Dobrin. Când a fost vorba de începerea companiei de răsturnare a guvernului a interzis publicarea în „Voinţa Banatului" a unui articol scris contra jidanului Szana, directorul financiar al Banatului.

Pe noi ne îmbucură procedura tineretului naţional ţărănist, fiindcă ne place să credem, că dacă el până este partidul în opoziţie pune mai presus interesele partidului decât pe cele personale, când va ajunge — sperăm — nu peste mult la conducere ca guvern, va pune desigur interesele neamului şi a ţării mai presus de cele a partidului.

—

Că liberalii nu îndrăznesc să ţie întruniri publice în Ardeal, la cari să ia parte şi miniştrii căci să tem de huiduieli şi primiri cu ouă clocite, cu deosebire acum după eschiderea din parlament a unor deputaţi ardeleni naţional-ţărăniştii (vezi în alt loc al ziarului). Trist dar adevărat. Frica lor este bazată, dar o şi merită! Trebue în-că să se pătrundă toate partidele de mai mare dragoste de neam şi grijă de viitorul ţării şi atunci sigur se vor împăca şi toţi Românii ne vom iubi, ca fraţi buni şi adevăraţi!

—

Că întrunirea liberală organizată la Iaşi ca un fel de contra întrunire a naţional ţăraniştilor din acelaş oraş, a costat 11.000.000 Lei. Oare întru atâta să fi decăzut poporul nostru ca adecă mărimea şi valoarea întrunirilor să se măsoare, să se preţuiască după sumele spesate? Dacă este aşa nici o întrunire nu mai are nici un rost. Şi mâine, poimâne ne putem trezi că şi Eli Berkovitz „din budă" sau mai bine zis „din closet", (cum l'a botezat d. P. Şeicaru, ceace îi tot un drac căci luda, ludă i şi aşa şi aşa, ori „din budă" ori „din closet") organizează cu câteva zeci de milioane o şi mai mare întrunire. Unde? Unde va vrea el, poate chiar în „closet", de unde îşi trage originea!

—

Că la alegerile din Polonia s'au prezentat cu liste 33 de partide, cel ţigănesc nu ia parte la luptă, iar jidanii, pe lângă că sunt candidaţi şi pe listele altor partide, au depus liste şi separate alor 5 partide jidoveşti şi anume: 1. Partidul socialist jidovesc numit „Bund", 2. Partidul naţional socialist evreesc pentru reclădirea Palestinei numit „Roale Sion" cu două liste una aripa dreaptă, 3. Uniunea naţională evreiască din Galiţia, 4. Blocul sionist democrat şi 5. Blocul naţional evreesc.

Va să zică în ţara catolică Polonia candidează 5 partide jidoveşti cu 6 liste separate. Sărmani creştini! Şi între voi se mai găsesc totuş nebuni, cari cred că jidanii se asimilează?!

Că în comuna Chişineu Criş, s'a ţinut în ziua de 4 Februarie o petrecere „românească" pusă în toporâşte de administraţia plăşii, — unde mai mare îţi era ruşinea, — să vezi pe bieţii noştri intelectuali, cum se trudiau şi se frământau dan-ând urgisitul joc naţional unguresc „csárdás" împreună cu jidovii şi ungurii.

Bravo voauă Chişineuanilor! De ce nu jucaţi mai bine *„halaripul"* că-i al fraţilor ţigani, cari şi ei încă ţin mai mult la dansurile lor naţionale decât noi, şi dacă este vorba de cerşit, cerşesc dela unguri pâne, dar niciodată nu muzica, graiul, portul ori dansul ca noi.

Boicotaţi pe jidanii, prăvăliile lor, fabricile lor şi societatea lor.

Ce s'a întâmplat la Oradea in a. 1877 şi ce s'a întâmplat in 1927?

De **Dr. Teodor Drăgan**, advocat.

In anul 1877, când România-mică a pornit în războiul independenţei alături de Rusia şi împotriva Turciei decăzute, ştim din istorie cu ce vitejie şi bravură s'au luptat armatele aliate conduse de gloriosul şi nemuritorul rege Carol I. Atacurile aliaţilor împotriva turcilor erau încoronate de succese neaşteptate, terenurile inamice erau ocupate de aliaţi, iar turcii şi-au concentrat toate forţele în cetăţile Plevna, Griviţa, formând un front de rezistenţă puternică. Armata aliată a început în ziua de 9 Septemvrie 1877 ofensiva de atac pentru ocuparea poziţiilor inamice adăpostite şi concentrate în aceste cetăţi. In ziua de 11 Sept. după al cincilea asalt al bravelor oştiri aliate, au rămas pe câmpul de luptă peste 10.000 oşteni creştini morţi cu moarte de erou dintre soldaţii ruşi şi români.

Vestea acestei încercări a armatelor aliate creştine şi a celor căzuţi pe câmpul de luptă, a atâtor soldaţi creştini a ajuns şi la Oradea, unde în ziua de 20 Sept. 1877 burghezii de bucuria înfrângerei crezută a armatelor creştine şi în cinstea victoriei armatelor turceşti, au organizat o manifestaţie de simpatie cu consimţământul tacit al guvernului prezidat de faimosul şi neîmpăcatul inamic al „valachilor" Tisza Kalmán şi cu ajutorul direct al autorităţilor locale. Consiliul orăşenesc şi-a luat angajamentul de a organiza aceasă manifestaţie şi în acest scop s'a delegat din sânul consiliului un comitet de organizare compus din următorii membri ai consiliului orăşenesc: Ludovic Márkus advocat, dr. Ladislau Pollák (jidan), dr. Iosif Farkas (jidan), Edmund Rádl, Berkovits (jidan) Heatky etc, cari au lansat un manifest către cetăţeni, chemându-i ca fără deosebire de neam şi lege să participe la manifestare şi să iluminez ferestrele ca semn de nemărginită bucurie şi simpatie pentru victoria armatelor turceşti împotriva duşmanilor comuni, între cari se afla şi România.

Manifestul între altele zicea: „Este oare popor, care şi-a justificat vitalitatea, iubirea de patrie şi dragostea de neam, ca poporul turc? In fiecare cetăţean fidel al Ungariei trebue să trăiască adevărată şi indivizibilă bucuria pentru victoria armatelor turceşti. Cauza înscrisă pe steagul învingătorilor este şi cauza noastră, iar inamicul, care simte răsplata binemeritată a luptelor sale de tâlhărie, este şi inamicul nostru".

Dupăcum vedem, în comitetul de organizare jumătate erau jidani, cari cu metoda lor satanică au îndemnat şi reuşit să determine pe slăbănogii de unguri creştini să se bucure de victoria păgânilor turci şi de moartea miilor de suflete creştineşti.

Ziarele maghiare-jidoveşti de pe atunci în articole de fond preamăriau ziua sărbătoriţă, până când Românii orădani suspinau din greu şi se aflau într'o situaţie delicată. Atunci distinsul protopop român Iustin Popfiu a publicat în ziarul „Nagyvárad" următoarea declaraţie: „Asigurând pe fraţii maghiari în numele românilor de aci de sentimentul nostru de patriotism, sperăm, că nu ni-se va lua în nume de rău, dacă bucurându-ne împreună de victoria libertăţii (cauza turcilor), tot atunci cu ochii înlăcrămaţi plângem pe fraţii căzuţi în lupte, privind cu grije spre ţara lor, spre viitorul României şi spre libertatea ei. Oare poate fi bucuria noastră prea mare, când fraţii români sângerează în alianţa ruşilor? Permiteţi-ne şi nouă, să vă spunem fără să fim bănuiţi, că: Ne bucurăm plângând, ne bucurăm de victoria turcilor şi prin ea de învingerea ideilor de libertate, dar totatunci durerea ne frânge inima pentru fraţii căzuţi în lupte".

Bineînţeles ferestrele românilor au rămas seara întunecate, ca semn de doliu pentru perderea şi stingerea miilor de suflete creştine şi ca semn de protestare pentru bucuria creştinilor rătăciţi de victoria păgânilor asupra luptătorilor creştini. Ce s'a întâmplat însă? Seara, când începuse manifestaţia oraşenilor, manifestanţii orbiţi de însemnătatea zilei sărbătorite, s'au dedat la acte brutale. Imbecilaţi de nepăsarea Românilor îndoliaţi, demonstranţii începură devastările şi excesele brutale în aşa măsură, că în ziua următoare casele Românilor erau batjocorite, devastate, geamurile sparte. Vandalii nu au cruţat nici localurile cele mai sfinte. Rezidenţa episcopală a fost la fel devastată de manifestanţi conduşi de satanii jidani, cari se bucurau mai mult de rezultatul îndemnărilor lor, decât de însemnătatea zilei sărbătorite. Dealtcum aceste manifestări au luat un caracter naţional protejate de însuş guvernul maghiar, deoarece în toate centrele mai mari s'au aranjat aceste manifestaţii de simpatia victoriei armatelor turceşti.

Românii au protestat cu energie împotriva devastărilor şi exceselor brutale ale manifestanţilor, însă nimeni nu ii-a luat în seamă plângerile lor, *despăgubiri pentru pagubele suferite nu au obţinut dela guvern, agent provocator şi protector al exceselor brutale ale manifestanţilor.*

Atunci îndrăsneţul luptător al cauzei româneşti, tânărul advocat Ioan Buna din Oradea, a publicat o declaraţie în numele Românilor în ziarul „Nagyvárad" din 2 Oct. 1877, spunând: „In cartea veciniciei scrie, că documentul care conţine garanţiile păcii în Europa, trebue să fie sigilat cu sânge românesc, şi că în faţa colosului dela Nord trebue să se formeze zidul de apărare din trupul ostaşilor români. Nu ne acuzaţi dlor de simpatii panslave, recunoaşteţi şi Dv. că Românii din Ungaria nu pot ascuţi iataganele, ce retează grumazii fraţilor lor şi nu pot cânta uzurpatorilor imnuri şi osanale peste cadavrele fraţilor lor de sânge".

Fireşte, în zilele următoare devastărilor, ziarele locale începură să manifesteze regretele pentru excesele demonstranţilor, îndemnate fiind de autorităţi, cari prin şovinismul lor incarnat şi şi prin ura nemărginită faţă de români, nu au voit în mod direct să şi exprime regretele formale.

Ce s'a întâmplat în anul 1927, deci cu 50 ani mai târziu? Acelaş lucru, acecaş întâmplare cu deosebirea, că cei indoliaţi de data aceasta nu erau nici români şi nici creştini. Tot aceleaşi excese cu devastări ale manifestanţilor, cu deosebirea că au fost făcute de studenţimea română jignită până în suflet în sentimentele lor curate naţionale de către spurcaţii de jidani, neîmpăcaţi duşmani ai românismului.

Care a fost rezultatul şi consecinţele acestor devastări protejate de actualul guvern? Vedem că jidanii păgubiţi vor fi despăgubiţi cu vârf şi îndesat de guvernul român, iar câţiva „ţapi ispăşitori" dintre studenţime sunt întemniţaţi pentru vina autorităţilor, cari nu au luat măsurile necesare, ca studenţii congresişti să nu fie provocaţi de jidanii comunişti.

Nu ar trebui să dea guvernul atâta însemnătate acestor devastări, să fi lăsat să ispăşiască aceşti jidani păcatele săvârşite în 1877 de părinţii lor, cari au lovit cu aceeaşi bâtă în părinţii noştri, cari au suferit mai mult, fiind înconjuraţi de duşmani incarnaţi, iar nu ca jidanii de azi, cari se bucură de o libertate atât de mare în România prea tolerantă.

Şi încă le mai trebue despăgubiri milionarilor de jidani îmbogăţiţi din răsboi şi pe spatele Românilor?

Streang jidanilor, iar nu despăgubiri!

CREMA DE FATĂ

„MARGIT"

De vânzare pretutindeni.

Deputaţii naţ.-ţărăniştii se retrag din Parlament.

Va să zică s'a întâmplat şi aceasta! Am ajuns să îndurăm şi ruşinea ca mai mulţi deputaţi naţional ţărăniştii din Ardeal în frunte cu dl Alex. Vaida-Voevod, fruntaş între fruntaşii ardeleni, şi fost primministru, preşedinte al celui dintâi guvern al României-Mari, să fie daţi afară din Parlament, excluşi dela câte 5—30 şedinţe a camerei. O greşală mai mare ca aceasta abia mai poate face guvernul, aşa că urmările ei vor fi dezastruoase.

Natural, toţi deputaţii naţional-ţărăniştii s'au hotărît ca să părăsească Camera şi să nu mai reîntre decât odată cu cei excluşi-daţi afară. Dl I. Maniu a cetit în privinţa aceasta o declaraţie şi apoi au eşit toţi din Parlament.

Ne doare foarte mult procedura guvernului faţă de — putem zive — martirii de elită ai Ardelenilor, căci ce au făcut cei excluşi, cât au suferit pentru noi, o ştie fiecare român care a trăit în jugul maghiar şi o ştiu foarte bine şi fraţii din Vechiul regat. Durerea tuturor Românilor este deci cu atât mai mare!

O nesocotinţă şi o ruşine

Săptămâna trecută, şcoala medie de fete din Lipova a aranjat o serbare şcolară. Dansurile, baleturile, au fost bine executate, umplând golurile restului din program, încât s'ar fi putut spune că a reuşit. Dar această impresie, la sfârşitul serbărei, din cauza unei... nesocotinţe a directoarei şcoalei, a fost în întregime ştearsă. Dna directoară, din ce motive nu ştiu, a învitat pentru a lua parte activă, toate corurile din Lipova, două româneşti şi două străine. A urmat emularea acestor coruri, a cărui rezultat a fost pentru public, o dureroasă ocazie de a auzi schimonosirea graiului românesc şi o grea încercare de a stăpâni revolta sentimentului naţional. Corurile străine, după ce „odorul meu" din Serenada lui A. Bena, l-au trecut în regnul animalic „odorul miau" miorlăit repetat ostentativ şi de public, au sfârşit cu adevărate „ciardaşuri". Astfel nesocotinţa unei directoare a adus o ruşine şcoalei în fruntea căreia stă, dând ocazie unei obrăznicii şi provocând indignarea şi revolta unui public.

Intrebăm pe Dna directoară ce motive au îndemnat o să învite în mod activ corurile, îndeosebi pe cele străine, când publicul venise la o serbare şcolară, nu la o emulare de coruri? Nu s'a dat seama, că o astfel de serbare trebue să fie oglinda clară a capacităţii productive, a nivelului intelectual şi totodată un izvor de energie naţională al vestitelor de mâine? Sau Dna directoară, punând alături de dansurile naţionale, cari sunt smulse din comoara poporului nostru, ciardaşul, care ne reaminteşte suferinţi, ne răscoleşte o vitregie şi o tirănie apusă, a intenţionat o înfrăţire, sau o armonie socială?

Sub scutul cărei legi şcolare a mascat forţarea cu o indemnare ameninţătoare, ca elevele şcoalei să aducă pentru bufetul serbărei diferite lucruri, cari în loc să fie vândute pentru venitul şcolar, au fost consumate gratuit de aceşti coriştі? Comitetul şcolar n'are nimic de zis, se asociază acestor acte? Inspectoratul şcolar, Ministerul n'are cunoştinţă despre aceste lucruri, sau şcoala se bucură de o absolută indepedenţă?

De data aceasta i se dă frâu liber revoltei generale, atrăgând atenţiunea forurilor şcolare asupra acestor cazuri.

In numărul viitor, în interesul educaţiei şi învăţământului din această localitate, vom mai reveni, arătând şi la alte şcoale, unde duce incompetenţa morală când e aşezată la un loc de conducere şi e învestită cu autoritate.

Clauzula minorităţilor

Inregistrată în tratatele de pace ce au urmat mareiui războiu mondial, a făcut şi face multă gâlceavă „vorba ăluia" pentrucă acea clauzulă ne dă de bănuit, că chiar de aceea a fost intercalată în acele tratate pentrucă prin ea să se dea anză la atâtea proteste cu rost şi fără rost.

Pentru noi Românii, cari din fire suntem aşa cum suntem, adecă să dăm tuturor chiar din al nostru, numai să ştim că toţi sunt mulţumiţi, pentru noi în ceeace priveşte ţara noastră nu e rea, fiindcă noi şi fără ea tot aşa făceam, tot aşa lucram, pentrucă nu e In firea noastră a supăra pe nimeni, şi cu alât mai puţin a neîndreptăţi pe cineva S'a introdus votul obştesc, cui i-ar fi trecut prin minte ca să deie drept de vot numai românilor şi celor neromâni să le denege acest drept? chiar şi atunci când nu ar fi existat acea clauzulă, pentrucă la urma urmei acea lege a dreptului de vot universal chiar după numele ei trebuia să fie a tuturor fără deosebire dacă cutare cetăţean era român sau neromân, acea lege era a tuturor locuitorilor acestei ţări, pentrucă noi considerăm pe toţi cetăţenii acestei ţări una, pe toţi îi considerăm de fii buni ai acestei patrii, fie ei de orice neam sau credinţă, aşa suntem noi românii, aşa ni-e firea noastră.

S'a legiferat „Legea pentru reforma agrară" pentru toţi fii acestei ţări, în urma căreia fără deosebire de neam şi credinţă, toţi câţi întrunesc da ele sau condiţiunile cerute de acea lege, — adecă să fie muncitor de pământ, toţi cu toţii unde este pământ din destul primesc pământ fără nici o deosebire. Unde e ungurul, şvabul, slavul, sârbul sau orişicare altul, care ar putea zice: *Eu întrunesc toate cerinţele legii şi, deşi este pământ disponibil, mie nu-mi dau fiindcă sunt ungur, sas, slav, sârb sau cu alte cuvinte fiindcă sunt neromân?" In lungul şi latul Ţării Româneşti nu se află unul şi nici nu s'ar putea afla aşa ceva. Nu pentrucă în tabloul de împroprietărire al fieştecărei comune sunt trecuţi unul după altul fără deosebire de neam şi religie.

Ei, stând lucrurile aşa, cum am putea noi numi aceste legi, cari în aparenţă le putem numi internaţionale — nu româneşti? Când se va termina cu împroprietărirea, sau cu alte cuvinte când se va încheia lucrurile de împroprietărire, vom avea un tablou care va fi o oglindă fidelă a acestei legi, pe care o putem numi dupăcum am zis mai sus, nu lege românească, ci lege internaţională.

Şi totuş se mai află mulţi cari voiesc a scoate veşti rele în lumea mare despre purtarea rea a Românilor faţă de minorităţi defăimându-ne în tot chipul şi în tot locul, ca pe nişte nevrednici şi ca pe nişte barbari şi mâncători de naţionalităţi. Că ce vor, ce urmăresc aceşti bârfitori prin bârfelile lor cu care umple lumea în lung şi în lat, nime în lume nu a aflat — sau cel mult eu nu am auzit să fi aflat cineva care este scopul şi care e cauza.

Eu unul am venit la convingerea, că toată ocara ce se dă în lume, toată hula şi toată batjocura ce o varsă asupra scumpei noastre ţări şi a iubitului nostru neam românesc, este îndreptată numai şi numai că acei batjocoritori au aflat partea noastră cea slabă.

Căci să luăm lucrurile cum se prezintă ele şi vom vedea că legiferatorii noştri conduşi de cea mai sacră dreptate pentru toţi cetăţenii acestei ţări, au ajuns la laşitate — sau cum să numesc şi să numim această stare de lucruri Când la noi toţi cu toţii se înfrupteazâ de binefacerile ce se revarsă dintr'o lege — cum e şi legea de reformă agrară — pe când „Românii rămaşi afară de graniţele României" fie că sunt în ţările foste duşmane, fie că sunt în ţările foste şi în prezent amice, sunt cu totul scoşi de sub binefacerile legilor ţărilor respective — sau că chiar prin legi sunt excluşi dela toate bunătăţile.

Pentrucă dacă vom trece în Ungaria aşa-i vom afla, în Bulgaria tot aşa, de vom trece în Jugoslavia ţară de secoli amică, tot aşa şi iar aşa.

(Va urma.)

Stiri de totfelul

— Naţional-ţăraniştii au proiectat două mari întruniri, una la 11 Martie în Bucureşti şi alta, ultima şi cea mai grandioasă, în 25 Martie la Alba-Iulia.

*

— Şi azi se mai vorbeşte de un guvern Iorga-Averescu-Titulescu, ba sunt „averescanii", cari sperează că vor veni iar „ai lor" la putere. Mai şti? La noi toate sunt posibile! Noi dorim însă un guvern de concentrare, naţional, de coaliţie format din toate partidele, căci numai acela ne va putea uşura poverile şi micşora năcazurile.

*

Luptă între sf. biserici gr. or. şi gr. cat? Este vorba să se prezinte în Parlament un proiect de lege al cultelor, care ar da naştere la grave conflicte între biserica greco şi romano-catolică deoparte şi între Stat de altă parte.

Noi ne gândim cu groază la o eventuală ceartă şi luptă între fraţi şi pe chestia confesională. Chiar numai aceasta ne lipseşte acum. In loc ca să începă o propagandă intensivă ambele biserici, împreună, contra sectelor religioase, se vor dujmăni între ele şi vor da anză să se lăţească şi mai mult baptismul, pocăitismul, sâmbătismul etc. Ne întrebăm deci îngrijoraţi: Oare este neamul acesta în adevăr menit pierzării?

Conducătorii sf. biserici îşi vor şti face datorinţa ca adevăraţi slujbaşi ai lui Dumuezeu?! Vom vedea şi vom reveni!

*

Un ciclon-vifor puternic, vânt cu ploaie ori zăpadă, s'a deslănţuit în multe părţi ale ţării, căruia i-a urmat un frig-îngheţ mare. In unele locuri fiind înzăpezite liniile ferate s'a întrerupt circulaţia CFR., în altele au fost descoperite şi chiar dărâmate case cu grămada, ba au fost scoşi şi arbori din pământ. Vagoane, cari stăteau prin staţii cfr. au fost mânate de vântul năpraznic zeci de km. Urgia lui Dzeu s'a năpustit asupra pământului, cu deosebire îngheţul ce s'a pus în ţinuturile fără zăpadă, unde fusese un timp de primăvară, a cauzat mari stricăciuni.

*

— Despre felul cum a falimentat „Banca Asociată" jidovească din Arad şi despre cauzele, din cari se clătină din temelii multe bănci solide româneşti păgubind pe românaşii noştrii cu multe zeci ba chiar sute de milioane vom scrie în No. viitor.

*

— Zilele trecute s'a întrunit la ministerul agriculturii, comisiunea permanentă pentru represiunea fraudelor în comerţul cu beuturi spirtoase.

Au fost condamnaţi, fiindcă au vândut beuturi falşificate: Moses Blumen, din Galaţi cu 80 mii Lei, David Goldenberg din Iaşi cu 50 mii Lei, Schalom Herscu, Solomon Gh. Pascal şi David Gartenberg din Iaşi cu câte 25 mii Lei şi confiscarea mărfurilor sigilate.

Cum? Cine a fost condamnat pentru beuturi falşificate? Mai citeşte-le odată, On. cetitor, spurcatele nume şi vei şti că sunt toţi fii de-ai lui Iuda, toţi jupâni cu perciuni! Toţi dintre cei râioşi cu nasuri mari, urechi lungi, buze groase şi urduroşi la ochi şi băloşi la gură. Aceştia sunt, iubite cetitor, acei criminali cari otrăvesc pe români cu beuturi falşificate.

Scuipaţi-i!

*

— Suntem informaţi, că Reg. 93 Inf. pentru a înlesni transportul invitaţilor la *serata* din 25 Februarie a. c., a intervenit la Primărie, ca să aprobe în seara acestei zile cu începere dela ora 9·30 organizarea unei curse de autobuse, care vor circula între Piaţa Avram Iancu şi Cetate. Deasemenea s'au luat măsuri ca să se înfiinţeze o staţie de birji pe piaţa Cetăţei tot în acest scop. Interesul printre intelectualii romînl pentru această serată este mare.

Işi fac de cap streinii.

— Din Beba-veche. —

Ştie toată lumea de campania duşmănoasă, ce o duc ungurii prin presă, contra Statului nostru şi, prin spionii, ce se găsesc încuibaţi la noi în ţară.

Cum a început această campanie contra noastră, imediat au început a-şi întinde urechile şi cetăţenii noştri streini, cari visează jandarmi împodobiţi cu pene de cocoş. Şi această agitaţie se observă mai mult la ţară, în comunele unde sunt şi streini şi în deosebi în apropierea graniţelor.

In comuna Beba veche, la graniţa de vest a ţării, sunt aşezaţi mai mulţi streini, ca unguri, veniţi din toate părţile, pentru a li se da case şi pământuri, pentru a face zizanie şi propagandă antiromânească prin comună, fără a fi împiedecaţi de cineva.

Şvabii — tot din această comună — asociaţii ungurilor, fac comploturi contra Românilor, ba se mai adună prin cârciume şi în cazul când intră în acel local din întâmplare vre-un român, nu mai iese sănătos dintre ei.

Zilele acestea s'a întâmplat că aceşti duşmani contra a tot ce este românesc, au bătut pe nişte români de iau lăsat mai morţi.

La primăria acestei comune numai de 2 km depărtare de graniţa ungurească, este aplicat din nu se ştie a cui graţie, un vicenotar şvab, care în lipsa notarului, ce zace bolnav la clinică, conduce comuna şi părtineşte pe cei de neamul său, pe şvabi şi pe unguri. Iar pe români ţi boicotează, batjocoreşte şi-i scoate afară din birou, înjurându-i.

Tot la această primărie sunt încă nişte funcţionari streini, iar cei de neamul românesc, sunt suspendaţi şi batjocoriţi.

De aceşti agenţi ai iredentismului, se transmit în Ungaria toate ştirile şi întâmplările dela noi din ţară, pentru a fi în curent ungurii cu toate noutăţile din ţara noastră.

Oare unde se cred aceşti vespi netrebnici şi blăstămaţi?

—Şi Românul este şi azi strein în ţara lui! *Ian L*

Judecătia rurală Rovine.

Nr. G. 120—1927.

Extras din publicaţiunea de licitaţie.

Se publică la cunoştinţa generală că în ziua de *19 Martie 1928 ora 3 p. m.* se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului în comuna Rovine averea urmăritului compusă din una vacă tarcă, una maşină de cusut evaluată în suma de 8000 lei, pentru despăgubirea creditorului Ludovic Czifferi reprezentat prin avocatul Dr. Ştefan Lelic în sumă de 5005 lei capital 12% începând dela 17 Septemvrie 1927 plus spesele stabilite până în prezent în sumă de 2210 lei, ce are a le primi în baza deciziunei judecătoriei rurală Rovine Nr. 120 1927.

Rovine, la 22 februarie 1928.

Solomie
delegat judecătoresc.

Judecătoria rurală Rovine.

No. G. 3206—1927.

Extras din publicaţiunea de licitaţie.

Se publică la cunoştinţa generală că in ziua de *16 Martie 1928* ora 3 p. m. se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului în comuna Rovine averea urmăritului compusă din 1 sifonier 1 divan, 1 bufet cu doi oglinzi 1 masă, 4 scaune şi 1 oglindă evaluate în suma de 37[illegible] lei, peutru despăgubirea creditorului Hajas Andrei reprezentat prin avocatul Dr. Wendel L. Miller in suma de 1800 lei capital 12% începând dela 15 Noembrie 1926 plus speselé stabilite până în prezent în sumă de 1342 lei ce are a le primi in baza deciziunei judecătoriei rurală Rovine No. G.3206 1927.

Rovine, la 22 Februarie 1928.

Solomie
delegat judecătoresc.

Judecătorie rurală Rovine.

No. G. 2220—1927.

Extras din publicaţiunea de licitaţie.

Se publică la cunoştinţa generală că in ziua de *20 Martie 1928* ora 3 p. m. se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului in comuna Rovine averea urmăritului compusă din 2 scaune rotunde de pliş 2 mese de fier 1 covor de plis, 1 icoană cu rame negre Bloc 1 toaletă şi 4 scaune rotunde evaluată in suma de 6400 lei, pentru despăgubirea creditorului Firma Fekete şi Sau reprezentat prin avocatul Dr. Alexandru Farkas in sumă de 5000 lei capital 12% începând dela 10 Februarie 1927 plus spesele stabilite până in prezent în sumă de 839 lei, ce are a primi în baza deciziunei judecătoriei rurală Rovine, No. 2220-1927.

Rovine, la 12 Feb. 1928.

Solomie
delegat judecătoresc

Judecătoria rurală Rovine.

No. G. 3368—1926.

Extras din publicaţiunea de licitaţie.

Se publică la cunoştinţa generală că în ziua de *15 Martie 1928* ora 3. p. m. se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului in comuna Rovine averea urmăritului compusă din 2 sifoniere cu 3 uşi 1 pat complet 1 sifon cu 2 uşi 1 oglindă de toaletă şi 2 maji de faină evaluată în suma de 4700 lei, pentru despăgubirea creditorului Soţii lui Juliu Santo reprezentat prin avocatul Dr. Ferdinand Somme in suma de 2808 lei capital 12% începând dela 3 Maiu 1927 plus spesele stabilite până în prezent în sumă de 1767 lei, ce are a le primi în baza deciziunei judecătoriei rurală Rovine No. 3368 1927.

Rovine, la 22 Februarie 1928.

Solomie.
delegat judecătoresc

No. 22—1928.

Concurs.

Cooperativa de aprovisionare „Covăsânţeana" publică concurs pentru ocuparea postului de vânător, cu data de *1 Aprilie 1928*, salar 1500 Lei lunar, 5% din venitul net, locuinţă şi 1 stg. lemne de foc anual. Doratorii de a ocupa postul, se pot prezenta în ziua de 11 sau 18 Martie 1928 cu acte recomandatoare preşedintelui la localul cooperativei, în Covăsînţ.

Covăsînţ la 20 Februarie 1928.

Conziliul
„Covăsântana"
Societate Cooperativă de Aprovizionare în Covăsinţ.

Nr. G. 4570—1927.

Publicaţiune de licitaţiune.

Se publică la cunoştinţă generală că în *27 Februarie 1928 la oarele 5½ p. m.* se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului în comuna Căpruţa averea urmăritului compusă din două capre, un porc de 80 kg. şi una casă construită din lemn şi acoperită cu ţiglă, toate evaluate în preţ de 4300 lei pentru despăgubirea creditorului Comitetului Parochial Căpruţa repr. prin advocatul Dr. Vasile Vălean din Radna de 2251 lei capital, 12% plus spesele ocazionate cu execuţia, ce are a primi pe baza deciziunei Nr. 2393—1927 a Judecătoriei rurale Radna.

DR. Antonescu,
Portărel.

Primăria Municipiului Arad.
Nr. 4.353—1928.

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă generală, că pentru procurarea alor 550 vagoane lemne de foc, necesare pe sezonul de încălzit al anului 1928—1929, în ziua de *8 Maiu 1928, ora 10 a. m.* se va ţinea licitaţie publică cu oferte închise în biuroul Serviciului economic (Primăria, etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu Art. 72 şi următorii din Legea asupra contabilităţii publice.

Caetul de sarcini se poate vedea la Serviciul economic în orele de serviciu.

Arad, la 21 Februarie 1928.

Serviciul economic.

Primăria Municipiului Arad.
Nr. 3.248—1928.

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă generală, că pentru închirierea pe termen de 5 ani a unui teren comunal în estenziune de 1.002 stângeni pătraţi situat în Calea Bihorului şi în prezent folosit ca depozit de lemne de către Firma Czeiler—Kornis et Co. în ziua de *31 Martie 1928, ora 10 a. m.* se va ţinea licitaţie publică cu oferte închise în biuroul Serviciului economic (Primăria, etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu Art. 72 şi următorii din Legea asupra contabilităţii publice.

Caetul de sarcini se poate vedea la Serviciul economic în orele de serviciu.

Arad, la 20 Februarie 1928.

Serviciul economic.

Judecătoria rurală Rovine.

Nr. G. 2144—1927.

Extras din publicaţiunea de licitaţie.

Se publică la cunoştinţa generală că în ziua de *10 Martie 1928 ora 4 p. m.* se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului în comuna Peregul-mic averea urmăritului compusă din 2 dulape, 1 bancă văpsită, 5 purcei şi 3 buc. stâlpi lungi evaluate în suma de 1600 lei, pentru despăgubirea creditorului G. Szabó Maria reprezentat prin avocatul Dr. Alexandru Karácsonyi în suma de 1100 lei capital 12% - începând dela 7 August 1927 plus spesele stabilite până în prezent în suma de 766 lei, ce are a le primi în baza deciziunei judecătoriei rurală Rovine Nr. G. 2144—1927.

Rovine, la 25 Februarie 1928.

Delegat judecătoresc
A. Cenădan.

Aviz

Avem onoare a aduce la cunoştinţa Dlor depunători ai Băncii Asociate, că în cursul lunei Martie vom plăti o cotă a parte din sumele realizate din lichidarea numitei bănci şi totodată rugăm pe toţi Dnii depunători, cari nu au prezentat libelele şi nu au semnat declaraţiile de lichidare să binevoiască cel mai târziu până la 1 Martie a. c. să dea aceste declaraţii spre a li se putea plăti cota parte.

Comisia de lichidare.

Judecătoria rurală Rovine.

Nr. G. 2100—1927.

Extras din publicaţiunea de licitaţie.

Se publică la cunoştinţa generală că în ziua de *12 Martie 1928 ora 4 p. m.* se va vinde prin licitaţie publică la faţa locului în comuna Pecica averea urmăritului compusă din 1 cal roşu evaluat în suma de 3000 lei, pentru despăgubirea creditorului Dr. Paul Gyulai reprezentat prin avocatul Dr. Ştefan Lelik în sumă de 2000 lei capital plus spesele stabilite până în prezent în suma de 975 lei, ce are a le primi în baza deciziunei judecătoriei rurală Rovine Nr. 2100—1927.

Rovine, la 25 Februarie 1928.

Delegat judecătoresc
A. Cenădan.

Judecatoria rur. Halmagiu.
Nr. G. 2373—1926.

Publicaţiune de licitaţie.

Subsemnatul deleg. judecatoresc aduc-la cunoştinţă publică, că în urma decisului Nr. 858, 2285—925 a Judecătoriei rur. Halmagiu în favoarea urmăritorului Crainic Alexandru şi cons reprez. prin Dr. Mihaiu Nicula advocat pentru suma de 915 Lei 30 bani cap. şi acc. se fixază termen pentru efeptuirea licitaţiei pe ziua de *6 Martie 1928 oara 3 d. m.* în com. Vârfurile pe când şi unde se vorvinde, doi caii şi fân, preţuite în suma de 11 000 Lei.

Halmagiu la 14 Febr. 1928.

S. Daju deleg. jud.

„Arădana" Bancă de Credit pentru Industrie şi Comerţ S. A. Arad.

Convocare

Direcţiunea institutului **„Arădana"** Bancă de Credit pentru industrie şi comerţ S. A. Arad în virtutea art. 4 din statute convoacă prin aceasta pe Domnii acţionari la a

VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ţinea în Arad la *25 Martie 1928, Duminecă la orele 11 a. m.* în localurile institutului *„Arădana"* Bulev Regele Ferdinand I. Nr. 40, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul Direcţiunei şi al Consiliului de Cenzori, stabilirea bilanţului şi descărcarea Consiliului de Administraţie şi Cenzori pentru gestiunea anului 1927.
2. Deciderea asupra distribuirei profitului net.
3. Alegerea unui membru în Consiliul de Administraţie pe un period de 3 ani.
4. Alegerea membrilor în Consiliul de Cenzori pe un period de un an.
5. Eventuale alte propuneri prezentate Direcţiunei în senzul Art. 13 din Statute cu 48 ore înainte de Adunare.

Arad din şedinţa Direcţiunei ţinută la 7 Februarie 1928.

Direcţiunea institutului.

NB. Acei domni acţionari, cari voiesc să-şi exercite dreptul de votare, trebuie să-şi anunţe Direcţiunei participarea cu 24 ore înainte de a se ţinea adunarea generală (art. 12 din statute.)

Activ — **CONTUL BILANŢ incheiat la 31 Decemvrie 1927.** — **Pasiv**

Cassa în numerar		1,675.982 21	Capital social		7,500.000 —
Efecte de primit	29,824 158 —		Fond de rezervă	960.491 56	
Scontul Sinistraţilor	3,760.300 —	33,584.458 —	Fond de pensiune	493.240 77	1,453.732 33
Imprumut de Contcurent		2,667.163 30	Depuneri spre fructif.		9,879.841 —
Conturi curente debit.		1,358.599 88	Bănci		1,543.004 —
Capital de cointeres		1,500.000 —	Conturi-curente credit.		1,935.733 53
Ef. publice şi acţiuni		987.700 —	Reescont la B ca Nat.		
Imobile		550.000 —	Ordinar	4,300.000 —	
Mobilier şi case de fer		1 —	Giro	4,250.000 —	
Vase de fer şi lemn		35.125 82	Pentru Sinistraţi	4,000.000 —	
			Reescont la Soc. Naţ. de Cred. Ind.	2,926.000 —	
			Reescont la B-ca Rom.	683.000 —	16,159 000 —
			Dividende neridicate		64.627 50
			Dep. p. vase imprum.		126.993 40
			Interese cuvenite anului 1928		571.251 —
			Venit transpus din 1926	35 086 —	
			Venit curat	3,089.761 45	3,124.847 45
		42,359.030 21			42,359.030 21

CONTURI DE ORDINE

Garanţie de titluri, efecte, mărfuri	5,435.140 —		Depozitari de titluri, efecte, mărfuri în Gaj	5,435.140 —	
Cauţiuni Statutare	306 000 —		Depozitari de cauţiuni statutare	306.000 —	
Titluri libere	480.000 —		Depozitari de titluri libere	480.000 —	
Deţinători de efecte şi titluri	1,625.200 —	7,846.340 —	Efecte şi titluri în depozit	1,625 200 —	7,846.340 —
		7.846.340 —			7,846.340 —

Arad, la 31 Decemvrie 1927.

Pentru contabilitate
Ioan Tatu (ss)
dir. executiv exp. cont.

Direcţiunea:

(ss) **Dr. Mihai Mărcuş** preşedinte. (ss) **Vasilie V. Ştefan** (ss) **Dr. Iustin Marşieu** (ss) **Ştefan Mateescu**
(ss) **Dr. Ioan Robu** (ss) **Teodor Stan** (ss) **Mihai Constantin** (ss) **Cornel Lazar** (ss) **Ioan Chera**

CONSILIUL DE CENSORI:

Verificat şi găsit conform cu registrele şi realităţile.

(ss) **Brutus I. Păcurariu** (ss) **G. Dumitrescu** (ss) **Gligoriu Petrescu** (ss) ing. **A. Florescu** (ss) **A. Butariu.**

Nr. 171—1928.

Publicaţiune.

Să publică, că în comuna Aradul-nou sau aflat următoarele obiecte:

1. Suma de Lei 2660.
2. Una poşetă pentru dame 101 lei şi o batistă.
3. Una buc. orologiu de oţel.
4. Suma de lei 68.

Invităm proprietarii acestor obiecte ca în termen de un an să se prezinte pentru preluarea acestora.

Aradul-nou la 1 Febr. 1928.

Primăria.

Nr. 210—1928.

Publicaţiune.

Primăriei comunei Aradul-nou ţine licitaţie publică în ziua de *26 Martie 1928* oarele 10 în localul primăriei pentru repararea şi construirea podurilor pe străzile comunale, întreţinerea canalurilor şi nisipirea străzilor precum şi săparea alor 2 fântâni şi repararea lântânelor aflătoare.

Caietul de sarcini să poate vedea zilnic în biroul primăriei comunale.

Licitaţiunea să va ţinea conform art 72. şi următorii din L. C. P.

Intrucât aceasta licitaţiune nu va avea rezultat, se va ţinea a doaua licitaţiune în ziua de 10 Aprilie 1928 oarele 10.

Aradul-nou la 6 Februarie 1928.

Primăria.

Nr. 211—1928.

Publicaţiune.

Primăria comunei Aradul-nou va ţinea licitaţie publică în ziua de *26 Martie 1928* oarele 10 în localul primăriei pentru:

a.) 6600 kg. ovăs, 11,000 kg. fân, 6600 kg. pae necesare pentru întreţinerea cailor comunali.

b.) Repararea harnaşamentului.

c.) Repararea trăsurilor şi căruţelor.

d.) Potcovirea cailor comunali.

e.) Cumpărarea unei trăsuri mici, deschide pe arcuri.

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul primăriei,

Se poate înainta oferte separate pentru fiecare punct.

Licitaţiunea se va ţinea în conformitate cu art. 72 şi următorii din L. C. P.

Intrucât aceasta licitaţiune nu va avea rezultat se va ţinea a doua licitaţiune in ziua de 10 Aprilie 1928.

Aradul-nou la 6 Febr. 1928.

Primăria.

Nr. 212—1928

Publicaţinne.

Primăria comunei Aradul-nou va ţinea licitaţiune publică în ziua de *26 Martie 1928* orele 10 în localul primăriei pentru procurarea alor 112 metri lemne de foc calitatea I. necesare birourilor comunale.

Licitaţiunea se va ţinea în conformitate cu art. 72 şi următorii din legea L. C. P.

Caietul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul primăriei comunale.

Intrucât aceasta licitaţiune nu va avea rezultat se va ţinea a doua licitaţiune în ziua de 10 Aprilie 1928.

Aradul-nou la 6 Febr. 1928.

Primăria.

Nr. 213—1928.

Publicaţiune.

Primăria comunei Aradul-nou ţine licitaţiune publică în ziua de *26 Martie 1928* orele 10 în localul primăriei pentru:

a.) Procurarea alor 13 Mantale pentru poliţiştii com.

a.) Cumpărarea alor 10 revolvere impreună cu accesorii pentru poliţiştii comunali.

Licitaţiunea se va ţinea conform art. 72 şi următorii din L. C. P.

Caietul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul primăriei comunale.

Intrucât aceasta licitaţiune nu va avea rezultat se va ţinea a doua licitaţiunea în ziua de 10 Aprilie 1928.

Aradul-nou la 1 Februarie 1928.

Primăria.

Primăria Peregul-Mare.

Nr. 177—928.

Publicaţiune.

Primăria Peregul-mare ţine licitaţie în ziua de 8 Martie 1928 în localul primăriei pentru confecţionarea hainelor poliţistului comunal şi anume: 1. mantauă de iarnă, 1 veston de vară, 1 veston de iarnă, 1 păr. pantaloni de vară, 1 păr. pantaloni de iarnă, 1 chipiu, 1 căciulă, 1 păr. bocanci, şi 1 păr. cisme.

Licitaţia se va ţinea în conformitate cu art. 72-83 din legea contabilităţii publice cu oferte închise şi sigilate.

Peregul-mare, la 8 Februarie 1928.

Primăria.

Judecatoria rur. Halmagiu.

Nr. G. 3996—1927.

Publicaţiune de licitaţie.

Susemnatul esmis judiciar aduc la cunoştinţă publică, în senzul legii art. LX din 1881 §-ul 102 respective XLI. din 1908 §-ul 19 cumcă lucrurile următoare şi anume: Circa un vagon de lemne de fag cal. III. şi fân cari în urma decisului Nr. 2595—926 a Judecătoriei rur. Halmagiu sau execvat în com. Gurahonţ în favorul urmăritorului Primăria com. Aciuţa reprez. prin Dr. Mihail Nicul a adv. dom. în com. Hălmagiu contra urmăritului din comuna Gurahonţ pentru incasarea capitalului de 2532 Lei şi acc.

Pentru efeptuirea acestui licitaţiuni se fixază termen pe ziua de *24 Februare 1928 oara 5 d. m.* în com. Gurahonţ pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate mai sus, preţuite în suma de 4000 Lei.

Halmagiu, la 9 Febr. 1928.

I. Daju, esmis judiciar.

Prima

Croitorie bărbătească

militară şi civilă modernă

NICOLAE ARITON

Str. Bucur No. 14. execută comenzi prompt din ştofele cele mai bune, confecţiuni elegante. Preţuri moderate.

Cel mai bun mijloc de extirpare a CLOŢANILOR (şobolani) şi ŞOARECILOR este

OTRAVA RAPID

Nu-i permis să lipsească din nici o casă, moară, magazie de cereale, gospodărie şi domeniu, pentrucă prin efectul ei repede şi sigur, ne apără de pagubele foarte mari, cari ni le pot pricinui sobolanii şi şoarecii.

O cutie costă 50·— Lei.

Preparatul

Farmaciei Dr. FÖLDES Arad.

„VICTORIA"

INSTITUT DE CREDIT ŞI ECONOMII SOC. PE ACŢII

Fondat în a. 1887

SEDIUL CENTRAL: Arad, Bulev. Regele Ferdinand I. No. 1—3. Telefon: 177 şi 763. Adr. telegr. „Victoria" SECŢIA COMERCIALA ŞI DEVIZE: Arad, Bulevardul Regele Ferdinand I No. 29. Telefon: 330, 520 şi 850, SUCURSALE: Chişineu-Criş, Şiria, Ineu, Radna, Rovine (Pecica) şi Buteni. EXPOZITURI: Săvârşin şi Grăniceri.

Capital social şi fonduri proprii 50,000.000

Resurse — — — — Lei 500,000.000

Execută totfelul de operaţiuni bancare. Primeşte depuneri spre fructificare în Lei, Dolari ori alte valute streine, pe libele ori în Cont-curent, pe lângă cele mai favorabile condiţiuni. — Are legătură de Cont-curent cu toate băncile din ţară şi coresp. în toate centrele mari ale lumii.

Bancă autorizată pentru operaţiuni de devize

Intrepr. propie „Nora" fabrică de mături şi perii în Arad

D I R E C Ţ I U N E A

UZINELOR DE GAZ

A ORAŞULUI ARAD

Se află în situaţia plăcută, ca să servească On. public cu gaz de calorie înaltă, cu al cărui ajutor putem, ca în timpul de pace, lumina ieftin, încălzi, pregăti mâncări, a călca rufe şi a ne scălda. Instalaţiunile necesare şi montările le executăm pe rate şi pe preţuri de regie.

U Z I N E L E C O M U N A L E

SECTIA GAZ AERIAN: ARAD

Strada Muciu Scevola 9, 11 şi 13. — Telefon: 27, 25 şi 16.

BIROUL UZINELOR

din strada Eminescu No. 4 stă la dispoziţia On. public în ce priveşte comenzile etc.

„FURNICA"

Asociere comercială şi consu

PECICA.

CONVOCARE.

Direcţiunea asocierei comerciale de consum „Furnica", conform sta telor, convoacă prin aceasta pe d membrii la

a X-a adunare general ordinară

care se va ţinea în Pecica la *11 Mar 1928* orele 10 a. m. în casa prop cu următoarea

Ordine de zi:

1. Raportul Direcţiunei, al Comit tului de supraveghere, stabilirea b lanţului.
2. Deciderea asupra distribuir profitului net.
3. Eventuale propuneri.

Pecica, la 5 Februarie 1928.

Direcţiunea.

Bilanţ încheiat la 31 Dec. 192

Activa:

Cassa 34.035·18, Mărfuri 413.221 Pretenziuni 5.684·41, Imobil 38.000· Mobilier 3.000 —, Efecte publ. 5.145· Total 499.086·46 Lei.

Pasiva:

Capital 46 950·—, Fond de rezen 66.658·—, Datorii în ct-crt. 144.880· Creditori la mărfuri 167.749·95, Dir dendă neridicată 3.360·—, Poziţii tra zitorii 47.400·—, Fond filantr. 1.215 Profit net 20.872·92, Total 499.086 4

Profit şi Perderi.

Debit:

Cheltueli generale 133.876·30, I terese 21.240·—, Impozite 30.491· Profit net 20 872·92 Total 206.480·22 L

Credit:

Câştig la mărfuri 177.850·22 L Chirii 28.630·—, Total 206.480·22 L

Pecica la 31 Decemvrie 1927.

Direcţiunea.

Dimitrie Ponta preşedinte. Gheorghe Ponta, Puta Stefan, Simeon Pálincaş.

Comitetul de supraveghiere

Verificat şi aflat în conformitate c registrele şi realităţile.

Petru Russu, Puta Emanuil şi Ilie Şiclovan.

Judecătoria rur. Halmagiu.

Nr. G. 3939—1927.

Publicaţiune de licitaţie.

Subsemnatul esmis judiciar aduc l cunoştinţă publică, în senzul legii ar LX din 1881 §-ul 102 respective XL din 1908 §-ul 19 cumcă lucrurile u mătoare şi anume: Şură cu două gra duri, şi una trăsură, cari în urma de cisului Nr. 2465—926 a Judecătorie rur. Hălmagiu sau execvat în com Vârfurile în favorul urmăritorului Crai nic Nicolae a Lucreţi dom. în comu Hălmagiu contra urmăritului din com Vârfurile pentru incasarea capitalului d 1986 Lei şi acc.

Pentru efeptuirea acestei licitaţiun se fixază termen pe ziua de *27 Feb ruare 1928 oara 4 d. m.* în com. Vâr furile pe când şi unde se vor vind prin licitaţie obiectele secvestrate ma sus, preţuite în suma de 11.000 Lei.

Hălmagiu, la 9 Febr. 1928.

I. Daju.
esmis judicar

Primăria Peregul-Mare.

Nr. 176—928.

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică, că în ziua de 8 Martie 1928 oarele 15 se va vinde la licitaţie publică 2 tauri, şi 2 vieri neapţi de reproducţie.

Licitaţia se va ţinea în conformitate cu art. 70—82 din legea contabilităţii publice.

Peregul-mare, la 8 Februarie 1928.

Primăria.

Cenzurat: Prefectura Judeţului.

Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad